

15.5. Katastriüksuse nime unikaalsuse tekitamine

Kui tekib vajadus unikaalaadressi järele, siis soovitame hajaasustuses asuvale maaüksusele nime valikul lähtuda samadest põhimõtetest, mis üldiselt kohanime määramisel kehtivad.

Eelistada tuleb pigem ajaloos juba kasutuses olnud nimesid, millele saab vajadusel lisada hargtäiendeid (*Uue-*, *Vana-*, *Mäe-*, *Oru-*, *Põhja-*, *Väike-* jne) või tekitada liitsõnu (*Koolimäe*, *Kooliaia*; *Matsipõllu*, *Matsimetsa* jne). Jälgida tasub paikkonnas üldiselt levinud nimede määramise traditsiooni.

Loomulikult võib määrata ka täiesti uue kohanime, kuid oluline on jälgida, et endisaegsete talusüdamete nimed jääksid alles samale kohale. Kui on juhtunud kahetsusväärne eksitus ja muistne talu on saanud maareformi käigus omale uue nime, siis soovitame selle tagasi määrata põlisele hoonestatud maaüksusele ja lahustükkidele määrata kas uued nimed või hargtäiendiga nimed. Erandina saab nummerdamist kasutada tehnilisel otstarbel (teed, gaasitrassid jmt) teenindamiseks moodustatud katastriüksuste korral. Samuti on nummerdamine omal kohal metuskondade puhul (nt *Viimsi metuskond 12*).

Unikaalsuse tekitamiseks ei ole õige muuta olemasoleva nime kirja pilti **üksnes formaalselt**. Näiteks *Uue-Sauna* ja selle lähedal *Uuesauna* või *Kaunisma* ja *Kaunismaa* ei ole sisuliselt unikaalsed nimed. Taoliste pisimuudatustega tekitatakse pigem segadust kui nimede unikaalsust. [Kohanimeseaduse](#) § 10 lõike 5 alusel peab sama kohanime määramisel erinevatele nimeobjektidele nimetuumade kirja pilt ühesugune olema. **Seega tuleb unikaalsuse tagamiseks määrata kohanimesid selliselt, et erinevus on nii suulisel kui ka kirjalikul kasutamisel selgelt arusaadav.**

Viimati uuendatud 12.01.2023